

TÍÐINDI

NÚ SKULU VIT AFTUR TAKA ÍMÓTI OLMUSSU

SJÁLVSØKNI Føroyar eru við at gerast eitt samfelag, hvør hvør einstakur bara hugsar um seg sjálvan

Áki Bertholdsen

– Føroyska felagið er við at gerast eitt samfelag, har hvør einstakur bara hugsar um seg sjálvan

So bersøgin var Arne Thorsteinsson, formaður í Landsfelag Pensjónistanna, á evnisdegi í Suðuroy leygardagin um viðurskiptini hjá pensjónistum.

Í hesum sambandi hugsar hann um umstøðurnar hjá pensjónistunum og hann sigur, sum rákið í samfelagnum er nú, eru Føroyar á veg aftur í tíðina, tá ið fólkapensjón var ein olmussa.

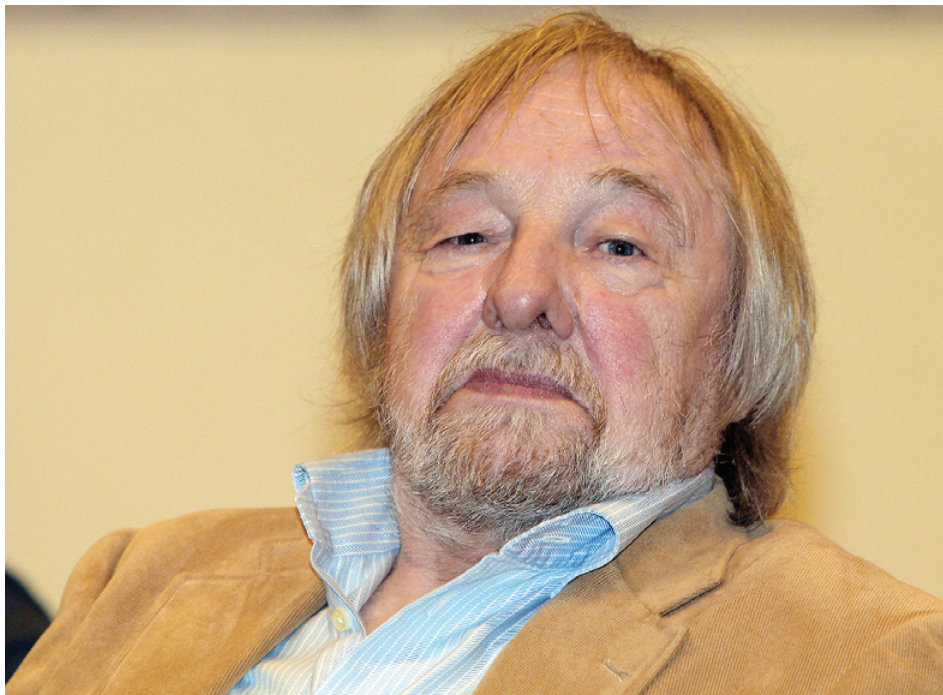
Sum í gomlum døgum

Hann hugsar serliga um førða politikkin hjá samgonguni.

Samgongan hevur samtykt, at hvør einasti føroyingur skal gjalda minst 15 prosent av lønini í ein pensjónsgrunn.

Í lötuni hava vit so samhaldsfasta og fólkapensjónina afturat.

Men Arne Thorsteinsson ávarar føroyingar ímóti at lata seg lumpa.

– Vit eru á veg í eina tíð, har hvør einstakur bara hugsar um seg sjálvan og har "eg, og mín egni nalvi eru tað mest áhugaverda í allari verðini", sigur Arne Thorsteinsson, formaður í landsfelagnum hjá pensjónistunum

Hann sigur, at veruliga ætlanin hjá politikarunum við hesum tiltøkum, er ikki at tryggja føroyingum nakað luksuslív á ellisárum við eini góðari eftirløn.

– Tað er pura greitt, at ætlanin hjá politikarunum er, at tá ið fólk hava spart upp til sína egnu, privatu pensjón, skal almenna fólkapensjónin avtakast.

– Samstundis skal almenna fólkapensjónin aftur verða ein olmussa, ella ein fátækraveiting, sum hon var í gomlum døgum.

– Faa politikarar makt,

sum teir hava akt, eru vit á veg aftur í olmuussutiðina, har fólk finga eitt slag av fátækrahjálpi.

Ísakaldir vestanvindar

Formaðurin í landsfelagnum hjá pensjónistunum ávarar eisini um gongdina viðvíkjandi Samhaldsfasta eftirlønargrunninum.

– Hann er nú lagdur undir Fíggharmálaráðið og tað skal ikki undra meg at hann endar í landskassanum, áðrenn vit vita av, sigur Arne Thorsteinsson.

– So endar hann í stórapotti og kann brúkast til onnur endamál, leggur hann afturat.

Hann veit, at tað er polit-

iskar kreftir, sum vilja hava, at samhaldsfasta og fólkapensjónin verða lögð saman til eina fátækraveiting, har tey, sum hava sína egnu pensjón, einki skulu fáa.

– Hugsjónarlíga eru vit á veg aftur í olmuussutiðina. Tað hevur kanska sín uppruna í tíðarandanum, sum er skaptur av ísaköldum vestanvindum, har hvør einstakur bara hugsar um seg sjálvan og har "eg, og mín egni nalvi eru tað mest áhugaverda í allari verðini", ljóðar breiðsíðan frá Arna Thorsteinsson ímóti sitandi samgongu.

45%

Í Føroyum er fólkapensjónin nógv lægri enn tann danska.

Tað staðfestir Arne Thorsteinsson, formaður í landsfelagnum hjá pensjónistunum.

Hann vísir á, at í Føroyum er Fólkapensjónin og brennistudningur, 45 prosent av bruttotjódarúrtøkuni.

Í Danmark er fólkapensjónin og eldrakekkurin, 55 prosent av bruttotjódarúrtøkuni.

Sostatt rindar føroyska samfelagið nógv minni til pensjónistar enn danska samfelagið ger.

– Tað er bara ein spurningur um raðfesting, og í Føroyum verður grót og betong raðfest framum fólkapensjónistar, sigur hann.

Gloymi alt um at stovna flokk fyri pensjónistar

NYTTULEYST Tað verður eitt øgiligt stríð og einki kemur burturúr

Pensjónistar skifta ikki flokk, men teir kunnu skifta valevni, heldur Finnur Johansen, nevndarlimur í Landsfelag Pensjónistanna

Áki Bertholdsen

– Vit skulu sleppa øllum ætlanum um at stovna ein serligan politiskan flokk, sum serliga skal røkja áhugamálini hjá pensjónistum.

Tað eru ráðini frá Finni Johansen, nevndarlimi í Landsfelagnum hjá pensjónistunum.

Pensjónistafelagið hevði evnisdag í Trongisvági.

Pensjónistar í Føroyum eru ikki nøgdir við ta viðferð teir fáa frá politikarum og mangan hava røddir verið

frammi um, at tað einasta rætta er beinleiðis at stovna ein politiskan flokk, sum skal hava til endamáls at røkja áhugamálini hjá pensjónistum.

Men tað mælir Finnur Johansen staðiliga frá, tí hann sigur, at tað fer ikki at føra til nakað úrslit.

– Tað einasta vit fáa burturúr úr tí, er eitt øgiligt stríð, sigur hann.

Skifta ikki

Hann er sannførdur um, at tá ið fólk eru komin í pen-

sjónistaaldur, munnu tað bara vera nøkur heilt fá undantøk, sum eru sinnað at skifta flokk.

– Tey hava kanska valt sama flokk eitt heilt lív og fara ikki at skifta fólk á gamalsaldri, sigur hann.

Hinvegin mælir hann pensjónstum til at gera meiri um seg í í flokkinum, tey annars velja.

– Pensjónistar fáast ikki at skifta flokk. Men teir kunnu fáast til at skifta valevni, heldur hann.

Tí sigur hann, at pensjón-

istar skulu hugsar seg betri um, hvørji valevni tey velja í teimum flokkum, tey annars eru von at velja.

Í hesum sambandi heldur hann ikki, at pensjónistar skulu hugsar um oddafólkin í teimum ymsu flokkunum, tí tey koma inn kortini.

Men tað ræður um at finna tey valevnini, har ivi er um, antin tey verða vald ella ikki. Eru tey sinnað at røkja áhugamálini hjá pensjónistum, er at seta krossin við tey.